

afbeelding 3

afbeelding 5

nen worden bestaat uit een soort metalen strips die door gleufjes in het hout gestoken worden en dan omgevouwen. (Zie afb. 3 en 4)

Het is jammer, maar toch lukt het om een paar gaatjes in het papier te prikken met de stripjes. Er is toch enige handigheid voor nodig om dit klusje zonder scheuren te klaren. Maar het blijft een uniek systeem, dat zeker de moeite waard is om te proberen. De vlieger is zoals in het patent omschreven als een platte en handzame bundel makkelijk op te slaan en te vervoeren (afb. 5 en 6). Ook eenvoudig en zeker goedkoop te bouwen.

Maar nu even terug naar de tweede proefvlucht. De vlieger zit in elkaar. De

lijn zit vast en mijn vaste fotograaf heeft zijn positie ingenomen. En dan gaat alles goed... het patent krijgt gelijk, het is een attractieve vlieger, inderdaad lijkt het op een vliegtuig en het is een schitterend gezicht deze witte vlieger in de lucht. Het soms bijna transparante papier en de aftekenende lijnen van het frame. De staart die nu net als de eerste keer nodig is, precies volgens het patent gemaakt, ongelooflijk maar waar: met strikken (zie Afb. 7), zit er nu wel aan en doet geen afbreuk aan het geheel.

De bouw

De latten op maat zagen, met wat houtlijm en kleine spijkertjes het geheel in elkaar zetten. De gleufjes voor de metalen stripjes in het hout boren. Het papier

er zo strak mogelijk inplakken en dan nog de veertien stripjes zelf, de 'nietjes' zoals Wickersham ze noemt, uit dunne metaalplaat maken, dat is al het werk. Dan heb je een best leuke vlieger, een beetje kwetsbaar en gevoelig voor vocht. Maar eens een keer wat anders dan bamboe en katoen.

De stripjes

Het is handig om met de veertien stripjes te beginnen. De lengte maakt niet zoveel uit. Vijftien centimeter lang en een halve millimeter dik is een mooie maat. De sleufjes waar de stripjes doorheen moeten zijn verzwakkingen in het frame. Dus de stripjes moeten niet te breed worden. Vier millimeter is prima. Ook hier is het weer leuk om te zien dat één van de bestaansrechten van dit ontwerp tegelijkertijd ook weer een verzwakking van de vlieger is, zoals wel vaker te zien is aan gepatenteerde inklapbare vlieger systemen. Denk hierbij aan de vlieger van Neary uit 1949 (zie VLIAGER 2005/3) en die van Seydel uit 1912 (zie www.firstkites.nl). Misschien is het goed om een paar extra stripjes te maken i.v.m. metaalmoetheid die bij veel gebruik op zou kunnen treden. De stripjes voor het staartvlak kunnen wat korter zijn.

Het frame

Het frame is opgebouwd uit vuren latten van 7x18 mm. De langste maat in deze uitvoering is 210 cm. Dat is de lengte van het rompdeel. De breedte van de vlieger is 155 cm. De hoogte tussen de twee vleugels van deze dubbeldekker is 50 cm. De latten van het frame komen

afbeelding 4